

Contegunt autem, & capiunt, veluti quæ in capite sunt ossa, cerebrum ipsum, & quæcunque medullam in se habent. Laterum ossa, functionem habent ut claudant. Initium autem cæterorum, & velut immotum quiddam, spina est, à qua laterum quoque ossa originem ducunt, partes vtrinque claudentia. Et necesse erat omni no ut talis aliqua pars esset: nam quod mouetur, id è quiescente est. Simil autem esse aliquid oportet, cuius gratia: in quo genere sanè prima statuerunt, nucam, & cerebrum. Præter ea verò aliud quoque genus habetur, ad committendas, claudendaque partes cæteras factum, veluti claves sunt, ex hoc ipso tale nomen sortit. Cæterum ad ysum idoneum vnaquæque harum partium aptissimè sic est comparata. Neque enim flexio sive totius, sive partium fiat, si talia non sint, pes, inquam, spina, cubitus. Nā flexus introrsum, ysum habet præquam necessariū, ut & pedis, & aliarū partiu cōsimilis motio, vniuersa enim alii cius gratia sic instituta fuere, ut & ossa, quæ in eisdem vsuntur. Sic quod in cubitu habetur facile, ad vertendum quoque versus cubitum & manum facit: nam absque hoc supinam manum mouere, aut pronam non licebat: & nos pedes leuari, aut flecti potuissent absque binis facilitibus, hunc motum efficientibus. Eodem modo autem cæteræ quoque partes sunt inspicienda, velut colli motus, an ab uno osse sit. Item quæ comprehendunt cætera, ac vincunt, velut patella est genu imposita. Et quam ob rem aliis quædam ex hisce non adsint. Quæ igitur motum perficiunt, vniuersa nervos adhaerentes habent: & fortassis quæcunque multam actionem ob-eunt, velut quæ in cubitu habentur, & crure, manib[us]que, ac pedibus. Cætera, quæ præter nervos ossibus adhaerescere videntur, ligandí gratia adiecta sunt, nō motus. Quod genus aliæ quoque partes habent, quæcunque vinciri oportebat. Neque enim in omnibus necesse id erat, aut parvum admodum, quæcunque scilicet non operatas motiones faciunt, veluti spina est, quæ solummodo flebitur. Talium itaque inter se nexus, sanies est, & humor quidam mucosus. Cætera melius quoque vincuntur.

CAPUT VIII.

DE hisce omnibus nulla inquisitionis ratio commodior institui queat, quam quæ
nunc est proposita. Quo sane loco quæ verè initia cuiusque functionis statui-
queant, & cuius gratia unumquodque ipsorum sit, perquam diligenter inspicere
conuenit: velut utrum rectius in ossa referatur motus, & num huius gratia hæc sint:
an in nervos, & quæ hisce proportione respondent, partes aliae quorundam anima-
lium, utpote in quibus spiritus motius primis inest quando & venter mouetur,
& cor quoque, quorum neutrum os habet, sed è nervis texuntur ambo, & cordis

Α τὸν δὲ τὸ σέχνι καὶ σφεύχειν, ὅτι τὰ σὲ τὴν καὶ
φαλῆρην, τὸν ἔγκεφαλον, καθίσσεις δὲ τὸν μωκέλην
αρχεῖν. αἱ δὲ πλευραὶ, τὰ συγκλείειν αρχεῖ δὲ
καὶ μόρον ἡ ράχης, ἀφ' οὗ καὶ αἱ πλευραὶ πορεύεται
τὸν συγκλείειν. αἰρέγκυον γὰρ εἶναι τὴν τοιοῦτην.
ἀπαντῶν δὲ τὸ κενούνεθρον ἐξ ἡρμοῦ τοῦ. αἴρεται
δὲ καὶ δεῖ γε εἴ τὸ οὖτις ἴνεκεν, εἰ δὲ διὰ τοῦ
αρχέων ἔνεισι, τὸν τὸ φρέσκτελν καὶ τὸ ἐγκεφαλον.
Ἐπειδὲ παρεῖ τεττάρητη συγκλείειν τὸν συγκλείειν
τοσσούς χάρακαν ἢ κλείεις. ὅτεν ἵστως καὶ τοιοῦτο
μα. τοσσὸς ἡ τίς τοιούτης χάρακας ἔργεστον καλεῖται. οὐ γέ
γονται οὐδὲν τὸ ὄλου, οὔτε τοῦ μεροῦ, οὔτε
μη τοιοῦτα. ὅτι ράχης, ποιεῖ, ἀγκών. εἴσων γὰρ
δεῖ τὸν κάρυκαν πορεύεται τὸν χάρακαν. ὄμοιος δὲ
καὶ τὸ πόδες καὶ τὸ δάλων τοιούτων, πατείται
δὲ ἔνεισι τους, καὶ τὰ εὺ πύτοις ὀστέα. ὅτι οὐ
τοῦ ἀγκώνοις περνεῖς, ἴνεκεν τῆς θρόνης τοῦ ἀγ-
κώνος οὐδὲ τοιούτους. οὐδὲ ἐδικάμενα πορεύεται
καὶ υπὸ τῶν πατείτων κανένα αἴτη ταύτης, οὐδὲ
τὸν πόδες ἐπαύρειν καὶ κάρυκαν, εἰ μὴ δύο
αἴτη τὴν κανήσαν περικύρεται. ποτε μὲν τὸν καὶ τὰ
ἄλλα σπετέριον· δύον δὲ τὰ τραχύλια κανήστος,
εἰ ἔν τοδέσσων. μετὰ δὲ καὶ δύο πορεύεται κατεύλι-
ψιν οὐ σωματοῦ· ὅτι δὲ μύλην ἡ ὑπὸ τοῦ γόνατος·
ἄλλα καὶ διὰ τὸν ἄλλον οὐδὲστι πλεύσιον
κανήτικα, ποτά μὲν γενέσον. τοις δὲ δύοτα
D περιπτώσις μείλισται· ὅτι τὰ ποδεῖς αὐγούνται καὶ
ποέλι καὶ κατεύλιψις οὐ πόδες. ταὶ δὲ ἄλλα σω-
μάτων χάρακα, καθίσσεις δεῖται. εἰσὶ τοιούτων γὰρ οὐ-
δὲν, οὐ ἐπὶ ὄλιγον ἴστως αἰονίον ἡ ράχης· αἷλα δὲ
καρφίτες καὶ γὰρ οὐδὲ ἀλληλα γόνατος,
ἰσχόρει διετελεῖται μέχρισθεν. ταὶ δὲ τοιούτα σω-
μάτηται γενέσεις, οἵτοι τὰ ποδεῖς τὰ αἴτη.

Кафедра и

Ε Παντού μὲν ἔστι λόγος ὁ βελτίστων αἵ κατά^{την} γνητεῖν ἀλλὰ τὰς ἀρχαὶ εἰς ἴκελον,
ὅν κάθεται, σκεπτέον. εἰν αὖ δέξεται καὶ ποτε
ἔνικε τὰ ὄστα, ἀλλὰ μάλιστα τὰ ὄστα, οὐ τὰ
ἀπλογού, εἰς τὸ περιστέρα τὸ πυρβόλιο τὸ κενη-
τικόν· επειδὴ καὶ οὐκατακενέτεται, καὶ οὐ περ-
δία τούτη ἔχει τὰ μὲν οὐ πᾶσιν, ἀλλ' εἰσὶ τοις,